

Ese de dōve ori in septemana:
Joi-a si Dominec'a.

Pretiulu de prenumeratiune:

pre anu intreg . . . 6 fl. v. a.
„ diumetate de anu . . 3 fl. v. a.
„ patrariu de anu . . 1 fl. 50 cr.

Pentru Romani'a si strainetate:

pre anu intreg . . . 9 fl. v. a.
„ diumetate de anu . . 4 fl. 50 cr.

LUMINA.

Gorespondintiele si banii de prenumeratiune se se adreseze de a dreptulu: Redactiunei „Lumina” in Aradu, cancelari'a episcopēscă.

Pentru publicatiunile de trei ori, ce contienu cam 150 de cuvinte (spatiu de 20 sire garmond) tacs'a e 3 fl.; pana la 220 de cuvinte 4 fl. era mai sns 5 fl., intielegendu-se intr' aceste sume si timbrulu. — Pretiulu publicatiuniloru se se anticipe

Fóia bisericēscă, scolastica, literaria si economica.

Organu oficiale alu eparchiei romane gr. or. aradane.

† 16/28. Iunie 1873.

Telegramu

Sibiu, 28. iuniu la 11. ore 55 minute sér'a.

Nr. 9. Consistoriului gr. or.

Aradu.

Preabunulu nostru Metropolitu Andreiu a adormitu in Domnulu 28. iuniu 6. ore sér'a.

Popea.

Vicariu.

Candu scriemu aceste orduri, Escelenti'a Sa parintele Archiepiscopu alu Ardealului si Metropolitulu romanilor ortodocsi din Ungari'a si Ardealu *Andreiu Baronu de Siagun'a* nu se mai afla in viétia.

Multe lupte a luptatu Elu in viétia, dar lupt'a cea mai desperata si neegala fuse acést'a de pe urma susceputa cu mórtea.

Viétia Lui este unu lantiu de triumfuri, reportate in lupte continue pentru binele comunu alu natiunei si bisericei romane ortodocse; acést'a fuse unic'a lupta in interesulu scumpei Sale vietii, dar durere, fara succesu.

Viétia Lui este pentru cei neinteresati mai de aprópe unu meteoru de splendóre strordinarie ce arare-ori se ivesce pe orizontele vietii omenesci, si lasandu dupa sine o zare lucitóre, strebate dela resaritu pana la apusu si dá privitoriloru uimiti ansa la diferite combinatiuni; pentrucá ómenii mari de regula in cadere dau splendórea.

Mórtea preabunului Archiepiscopu si Metropolitu alu nostru apare inse pentru noi romanii ortodocsi din Ungari'a si Ardealu de cea mai durerósa lovitura, ce putu se neajunga in giurstarile nóstre de astadi.

Abia restaurat'a Metropolia romana in statulu veduviei jelesce pre acel'a caruia are ea se-i multumésca, cá astadi e libera; noi romnii ortodocsi cu lacrimi dureróse deplangemu pre Parintele care ni-a datu pana vietii: libertate si lumina ca nimene altulu.

Siagun'a s'a nascutu la anulu 1808. 20. Decembre (1. Ianuariu 1809.) la Miscoltiu in Ungari'a, din parinti negutiatori Macedo-romani, capatendu in botezu numele *Anastasiu*.

Dupa mórtea tatalui Seu a mersu cu mum'a Sa la fratii acesteia *Grabovsky* in Pest'a, unde a frecuentatu sciintiele gimnasiale la piaristi, si cele juridice si le-a cascigatu la universitatea din Pest'a.

La anulu 1829. intorcandu-se noulu episcopu alu Versietii *Massimu Manuiloviciu* din Vien'a la Pest'a si ospetandu-se la DD. *Grabovsky*, a inviatu pe *Anastasiu* se mérga cu elu la Versietiu si se se faca calugáru. Dupa o consultare cu amiculu seu Dr. *Paulu Vasiciu*, care atunci studiá medicin'a in Pest'a, 'lu persvadá se se folosésca de ocaziune si se rupa ghiati'a ce nu o a pututu rupe *Bojinc'a* si altii inaintea Lui, si astfelu se se inaltie la cea mai mare trépta preotiesca spre carea se vedé a fi destinatu; s'a si resolutu a merge si a studiá sciintiele cele teologice in Versietiu, care le finí la anulu 1831.

Cunoscintiele-i temeinice si impunatórea-i seriozitate insocite de unu exterioru placutu a atrasu dejá ca elevu atentiunea mai mariloru Sei, si dupa absolvirea studiiloru teologice numai decátu fú aplicatu ca profesorulu la institutulu teologicu din Versietiu.

A intratu apoi in cinulu monachalu la manastirea *Opova* din Sirmiu (la anulu 1832.) capetandu numele *Andreiu*.

Stratimiroviciu nu peste multu timpulu denumi de profesorulu la institutulu teologicu din *Carlovitiu* — desi

abea invetia-se a vorb limb'a serbésca — si de secretariu archidiececanu siesi.

La anulu 1837, — dupa mórtea lui *Stratimiroviciu* — fiindu *Andreiu* profesorulu de teologie, la S. Petru s'a promovatu de preotu, éra la anulu 1838. in Martiu de protosincelu, de aci fu mai tardiu promovatu de Archimandritu alu manastirei *Opov'a*.

La anulu 1838. a devenitu la manastirea *Covil'a* ca prepositu in archidiececa unde a petrecutu pana in augustu 1846.

Prin mórtea episcopului *Mog'a* devenindu dieces'a Ardealului veduva, Archimandritulu *Siagun'a*, carele prin insusirile Sale fórté recomandátóre sub Metropolitii *Stratimiroviciu* *Masireviciu* si *Raieciciu* érá bine vedutu — fú prin rescriptulu regescu din 27 Iuniu 1846 numitu de administratoru diecesei Ardealului, — éra in 1847 prin Sinodulu — care s'a ténutu in Turd'a — in 2. Decembre fú alesu de Episcopu, care alegere sanctionandu-se nu preste multu s'a hierotonitu adeca la anulu 1848. in Duminec'a Tomii de Metropolitulu si Patriarculu *Raieciciu* intru Archiereu, adeca tócmái candu incepusera incurcaturile politice in tóte tierile, ér mai virtosu in Transilvani'a, la care Episcopulu *Andreiu* luá partea cea mai mare.

In serbatorile Cratiunului 1848. caletori prin Romani'a si Bucovin'a la Vien'a, deunde intorcandu-se la anulu 1849. la inceputulu lui Septembre prin Bucovin'a si Romani'a, intrandu pe passulu Timisiului a fostu intimpinatu si insocitu de mii de ómeni cálari, in trasuri si pedestri, sub strigatulu entusiasmicu de se traésca, pana in Brasiovu, unde sub trasulu clopoteloru dela tóte bisericile si petrecutu de music'a rusésca, care pre atunci se aflá in Brasiovu sub generalulu *Hasfort*, d'abea putu strebate prin stradele indesuite de poporu, cari esira spre intimpinarea marelui óspe; fecióre imbracate in vesminte albe purtau cununi de flori si-i aruncau in trasura.

Starea episcopiei ortodocse din Ardealu nainte de venirea Preasantiei Sale a fostu trista, deplorabila si disordinata. Episcopulu nu érá consideratu cum se cade de nici o parte, érá legatu de nisce conditiiuni, care taiéu adencu in autonomi'a bisericei nóstre dreptu-maritórie, si tindéu la total'a ei nimicire: Consistoriulu érá lipsitu de organizatiunea receruta, érá pusu pe nisce temelii straine ss. canóne si asiediaminturiloru bisericei nóstre dreptu-maritórie; institutulu clericalu se aflá inca in urzela cu unu cursu numai de o diumetate de anu; starea clerului religiós-bisericésca érá decadiuta, disciplin'a molesita si necorespondietória ss. canóne si spiritului biserice; scóle erau pucine, necautate si pline de scaderi; poporulu cu sutele de mii abatutu dela sinulu legi stramosiesci; de averea bisericésca diecesana, de fundatiuni nu póte fi nici vórba.

In asemenea giurstrari a luat Marele Reposatu in vigorósele Sale mani cárm'a diecesei dreptu-credintióse din Ardealu. De aci in colo viétia acestui barbatu raru si alesu de provedintia spre fapte maretie se tiene de Istoria.

La anulu 1851. se inaltia la baronatu, éra la anulu urmatoriu 1852, cu venirea Majestatii Sale in Transilvani'a capetá diplom'a — datata din Sighisiór'a — de Consiliariu intimu alu Majestatii Sale cesareo-regia. De multe ori dicea, cá in tóta viétia Lui a avutu numai dóue momente adeveratu placute, si anume: promovarea de protosincelu si distinctiunea de pe urma. Acum'a si-a inceputu lucrarea Sa de binecuvéntare si mantuire mai antaiu si cu deosebire in mediloculu clerului si poporului din eparchi'a dreptu-maritória romana a Ardealului, ér apoi prin lupte si suferintie, osteneli si necasuri, prin jertve si primejdii grele si ne mai audite a reesitu cu ajutoriulu Ddieului parintiloru nostri si prin grati'a Majestatii Sale imperatutului *Franciscu Iosifu I.* a scapá biseric'a si natiunea nóstra

din catusile ferósei sclavii, în care le a fostu aruncatu credulu si nedreptulu trecutú, a isbutitu, ca la anul 1864 se restituie stravechi'a noastră Metropolia din Ardealu.

Angustimea colonelóru „Luminei“ nu ni permite a presentá publiculu nostru cetitoriu unu tablou desevirsitu despre luptele ce au condusu pre acestu mare Archiereu pana la succesulu restituirei vechei Metropolii romane; acest'a e lucrulu istoriei; alu nostru este a constata pe scurtu cumcá „tôte prin trinsulu s'au facutu, si fara de dinsulu nemic'a nu s'a facutu ce s'a facutu.“

A fostu acestu Archipastoriu pentru romanii ortodocsi aceea ce a fostu Moise proroculu pentru Israilteni. Elu cu toiagulu celu plinu de farmecu alu archieriei Sale a despartitu in dóue marea ce rosise de suferintiele romanilor ortodocsi.

A lovit cu toiagulu Seu inimele cele impetrite dela putere, pana ce din aceste a isvoritu dreptate pentru poporulu insetatu de secli, încátu singuru a esclamat in cas'a Magnatiloru tierii cu Psalmistulu cá „mil'a si adeverulu s'au intimpinatu, dreptatea si pacea s'au sarutatu.“

Si dupa ce Moise a scosu pre poporu din egipetulu absolutismulu si erá singuru in fruntea poporulu: i-a disu Ddiu prin Iotoru la Esire (XVIII 18 — 24.)

„Cu stricare te vei strică si tu si totu poporulu acest'a, carele este cu tine: greu este tie lucrulu acest'a, nu-lu vei puté face tu singuru.“

Acum dara asculta-me si-ti voiú dá svatu, si va fi Ddiu cu tine: fi tu poporulu intru toate cele ce sunt catra Ddiu, si pórtá cuvintele loru catra Ddiu.

Si le marturisesce loru poruncile lui Ddiu, si legea lui, si le arata loru cáile, pre care se umble si faptele, care se faca.

Si tu alege-ti tie din totu poporulu barbati puternici, temetori de Ddiu, barbati drepti, cari urescu trufi'a si ii pune pre densii mai mari preste mia, mai mari preste suta, si mai mari preste cincidieci, si mai mari preste diece.

Ca se judece poporulu in totu ceasulu; éra lucrulu celu mare se-lu aduca la tine: éra judecatile celea mici se le judece ei, si te voru usiorá si-ti voru ajutá.

De vei face cuvintulu acest'a, te va intári Ddiu, si vei puté stá, si totu poporulu acest'a se va întórce cu pace la loculul seu.

Si a ascultat Moise — — — si a facutu toate câte i-a disu lui.

Mare spiritu, si adenca intieleptiune, ferbinte iubire de dreptate si in felulu seu intru adeveru rara resignatiune personala a intrunitu preabunulu nostru Metropolitu Andreiu dandu romanilor ortodocsi constitutiunea de a se guverná singuri pre sine. Bine a cunoscutu acestu mare spiritu slabitiunile ómeniloru; a creditu cá póte veni éراس candva timpu nefavoritoriu in care unii fii ai poporulu se devina servili: tradatori, dar poporulu nu se va negá pre sine nici o data; a sciutu cá caus'a cea mai drépta este caus'a libertatii poporulu, si acésta causa atunci patimesce mai multu candu are conducetori si apertori slabi la angeru.

In ingrigirea Sa parintésca pentru binele turmei pastorite de Dinsulu, Elu nu numai fú gat'a puterea ce o avea in manile Sale, dar totu odata prin neobosita lucrare, Elu creá conditiunile purcederei spre bine atâtú in viétia natiunala câtú si in cea bisericesca a romanilor pastoriti de Dinsulu.

In lupt'a cu absolutismulu ce voiá se încépa o inriurare directa asupr'a bisericeii romane ortodocse, precumu si asupr'a scoleloru romane din Ardealu, absolutismulu care voié se faca in Ardealu ce a facutu in Bucovin'a, Elu tare in credintia si tare in iubirea catra poporulu seu si-puse toate silintiele pentru intarirea bisericeii noastre, care precum in toate vremile si astadi este singurul scutu nu numai alu crestinatátii ci si alu romanitátii noastre.

Astfelu marele defunctu, pentru ca se póta creá o preotime puternica reorganisa ba chiaru intemeia institu-

tulu pedagogico-teologicu alu Ardealulu, formandu-Si profesori in strainetate din propriile Sale spese. Sub ingrigirea acestoru pastori sufletesci intinse peste Ardealu o mrege de scóle poporale. Pentru sustinerea acestoru asiedieminte creá ca prin o minunata lucrare fondurile diecesane ce are adi Archidiece'sa ardeleana.

Intarindu-Si astfelu dieces'a Sa, ingrigirea Lui parintésca purcésa a trece peste marginile acestei diecese intindiendu-se binefacatoriu asupr'a tuturor romanilor ortodocsi atâtú din Ardealu câtú si din Ugari'a. Din preuna cu alti barbati, demni conluptatori ai Sei, incepú lucrarea in dóue directiuni otarite: pentru despartirea hierarchica de catra fratii nostri in Cristos serbi, — si pentru restaurarea mitropoliei romane ardelene ce biserica dreptu credintiosa ortodocsa avea inainte de vécuri. Multe ostenele, mari resignatiuni si multa cutesare a cerutu acésta lupta: dar in sfarsitu lucrarea fú coronata cu succesu. Astadi noi, romanii ortodocsi ai Ardealulu si Ungariei suntemu o biserica independinta si prin statutulu Organicu, de asemenea daru alu Marelui Archiereu, biserica organizata pre temeuri canonice.

Au urmatu apoi vremi candu bunulu nostru Parinte Marele archiereu si Metropolitu Andreiu, dupa toate jertfele ce ni-a adusu a fostu intimpinatu cu lipsa de recunoscintia. Atunci elu s'a retrasu in sant'a biserica redicandu altariu Ddieului Seu in prea curatulu seu sufletu si cercandu-si fericirea in lucrarea sufletésca si adunarea adeveruriloru sante ce ni-a lasatu ca moscenire.

Se nu vorbimu despre munc'a colosala a revidierii si retiparirii cartiloru bisericesci. Este nu numai destulu dar si multu prea multu, singuru ce avemu in literatur'a nostra bisericesca, scrierile ce ni-a remasu dela dinsulu. „Dreptulu Canonicu“ este unu opú de renume europénu, unu opú prin care Elu nu numai a pusu temeiul sciintiei noastre canonice, ci a castigatu totu odata romanilor onóre in faci'a lumii.

Nu mai pucinu bogate in idei este „Enchiridionulu“ din preuna cu celelalta scrieri ale Sale. Ele de o potrivea forméza temeiulu literaturii noastre bisericesci.

Metropolitulu Andreiu a fostu unu romanu mare, multa vreme centrulu miscariloru noastre nationale; Elu a fostu unu Archiereu mare, creatorulu stariloru noastre bisericesci de astadi; Elu a fostu unu literatu mare, formatorulu temeiuriloru literaturii noastre bisericesci. — Multu am perdutu in trinsulu! — Ori unde privimu, in ori care parte a vietiei noastre, susu si diosu, pretutindenea aflámu urmárilu bine facátore ale vietiei Sale preamarite.

Ce a fostu Siagun'a pentru biserica si natiunea Sa, se va cunosce in adeverat'a sa valóre numai acum'a candu Dinsulu nu e mai multu intre noi.

Omulu ca iérb'a, dilele lui ca flórea campulu! Tatalu atotu puternicu, care da lumii viétia si sadesce in omu schintéu'a Ddieirei, Elu este Domnu a toate, Elu este poruncitoriu neseversitu, vointi'a Lui redica lumi, si lumi preface in nimica. Din nemarginit'a Sa bunavointia, Elu adi a chiamatu la Sine pre fiulu pamentulu lasandu biserica Sa veduva, si orfani pre fiii Parintelui chiamatu din asta lume trecátore, la o viétia plina de neseversita fericire. —

A voitu Domnulu si vointi'a Domnulu s'a implinitu! Credintiosiloru preamariti numele Domnulu!

Romanilor! imbracati doliu si plangeti cum au plansu egiptenii pre Patriarhulu Iacubu 70 de dile, si asemenea cum au plansu fii lui Israilu pe profetulu Moise 30. de dile; au dóra mai pucinu merita acestu mare Archiereu alu vostru ca se-lu plangeti si se-lu jeliti intocmai ca ceia pre Iacubu si cesti'a pre Moise, ba mai pucinu nici acest'a; inse Siagun'a n'au muritu, cáci faptele si spiritulu Seu au remasu nemuritóre in tocmai ca ale lui

Iacobu și Moise; primiți dara mostenirea ce v'a lasatu Elu și preamariti numele Lui.

Preoti! Voi ce ati fostu cét'a. a supr'a careia a descarcatu Cărmaciulu vostru o parte din bine facătoarele Sale ingrigiri, astadi Conducatoriulu vostru nu este mai multu: pastrati invetiaturile ce ati primitu dela Dinsulu; fiti credinciosi intiepteloru porunci a le Sale și, imbracati in doliu, ingenunchiati in momentul trecerei Sale in cealalta lume, redicandu rugamintea vóstra catra atotu puterniculu Parinte ca se primésca la Sine pre celu chie-matu dela voi.

Dee ceriulu, ca umbr'a Sa se ne scutésca de totu reulu și se ne povetiuésca pe calea cea adevărata, ca asia se i se marésca numele lui in veci. Aminu.

Cugetamu a fi potrivit a reproduce cu acésta trista ocaziune vorbirea cu care l'a salutat Il. Sa dlu consilieriu aulicu J. Bolog'a la serbarea dilei jubilaré a Prea Santitului și Prea Luminatului Parinte Metropolitu Andreiu.

Escelentia:

Prea-santite și Prea-luminate Parinte Archiepiscópe și Mitropolit!

„Impilatu-au la pamentu viet'i'a mea; intratu-au ape pana la sufletulu meu; afundatu-me-am in noroiulu aden-cului și nu este stare; ostenitu-am strigandu, amortitu-a grumazulu meu, slabitu-au ochii mei; inmultitu-se-au mai pre susu de câtu perii capului meu cei ce me goniau pre mine cu nedreptate.“

Asia suspin'a asia si-plangea sórtea cea amara sant'a nóstra maica biserica seculi intregi, seculi petru ea plini de suferintie.

Ea, — carea dela inceputulu ei a avutu, avea si are asiedieminte divine și drepturi inalienavere, și carea, gubernata pre temeulu acestor'a prin sine și de sine dupa institutiunile sale pururea sante, avea se aduca cele mai bune fructe atât pentru noi filii sei, câtu și pentru celelalte societati omenesci; ea dicu, in tempulu intunerecului, in tempulu supramatiei, in tempulu netolerantie, se despoia de liber'a intrebuintiare a drepturilor, a institutiunilor sale proprii; *i se rapí autonomi'a*; se dedú prada influintiei straine și se apesá; se puse in catusi, cari rodeau la firulu vietiei ei; se persecutá și se maltratá, pana candu de abia mai remase cu atât'a resuflare, câtu se mai póta strigá, cum strigasé óre-candu slabanogulu dela scaldátórea oiloru: „Dómne, omu nu amu!“

Da! „Dómne omu nu amu,“ a eschiamatu dulcea nóstra maica biserica din timpurile cele mai vechi ne-contenitu și totu in zadar pana la anulu 1846., candu se indurá bunulu Dumnedieu și spre dens'a si ascultandu-i rogatiunea i tramise *omulu*, dupa care insetase atât amaru de tempu.

I Te tram.se pre Escelenti'a Ta, Prea-Santite și Prea-luminate Parinte pre omulu celu *chiamatu*, de a o mantui de slavia, recastigandu-i autonomi'a rapita. O missiune acést'a Prea-Santite, pre câtu de marétia, pre atatu și de grea, pre care inse o-ai implinitu, Escelenti'a-Ta, dupa cum se doriá fierbinte și se cerea cu dreptu și dreptatel

Cátu Te aduse bunulu Dumnedieu la *anulu* 1846., — la inceputulu acestui acum decursu patrariu de seculu, — ca vicariu generalu in midiloculu nostru ai midilocitu insuti și de locu, in anulu 1847., intrebuintiareá unui dreptu cardinalu bisericescu, pastratu inca *incátu-va* ca prin o minune, intrebuintiareá dreptului *de a alege episcopu*.

Dupa ce in urm'a acestei alegeri ai primitu in anulu 1848. ca episcopu conducerea santei nóstre maice biserici numai de câtu ai scosu din intunereculu, in carea se ascunsese, documentele, cari justificau si revindeau au-

tonoini'a santei nóstre biserice, ca santa proprietate a ei, si pretindendu recunóscerea validitatiei acelor'a ai cerutu restituirea acesteia.

Ai intempinatu pedeci, pedeci mari, pedeci desmentátóre; acelea inse nu te-au desmentatu, ci din contra te-au intaritu in credintia, te-au intaritu in perseverantia, ai primitu și ai portatu in contr'a loru lupta barbatésca, lupta in delungu duratória lupta drépta și buna, lupta onorifica.

„Fundulu aduncului lu-ai descoperitu și pre uscatu pre ai tei i-ai trecut;“

„Portile cele de arama le-ai sfarimatu, incuitorile cele de fieru le-ai sdrobotu și ne-ai scosu pre noi din intunerecu și din umbr'a mortiei;“

„Deslegatu-ne-ai de catusiele cele vechi, mantuitu-ne-ai de cursele, cari ni se puneau nóua, și ai invinsu pre leii cei mancatori, sferamendu-le dintii;“

„Cei ce dormiamu intru intunerecu, — vediendu-te pre tine lumina, — amu inviétu, ne-amu desteptatu, si amu aflatu adevéru;“

„Robi'a Sionului tu o-ai scosu din Vavilonu și pre noi din patimi la viétia ne-ai scosu,“ Parinte. Si asia ai invinsu, ai invinsu, Prea santite Parinte, spre mangaerea nóstra.

Ne-ai recastigatu adeca autonomi'a biserice, și prin ea ne-ai intaritu, ne-ai asigurat biserica refugiu, scutulu mosiloru și stramosiloru nostri și alu nostru insusi.

Ne-ai scapatu din ghiarele trecutului celui amaru, durerosu; ne-ai procuratu unu presentu mai indestulitoriu și ne-ai preparatu unu venitoriu mai fericitu!

Pentru aceea constatandu noi, biserica cea via, cu cea mai adancu simtita mangaere, sub ceriulu liberu, inaintea lui Dumnedieu și inaintea lumei victori'a reportata de Escelentia Ta spre mantuirea nóstra, jublamu, jublamu; serbanru serbatórea de bucuria se-ti aducemu „tie cantare de biruintia cantandu și strigandu:“ „Marire tie, celui ce ne-ai aretatu nóue lumina!“

Pentru aceea, ca jubileea nóstra se devina perfecta, ne-am adunatu aici, ne-am adunatu in choru fratiescu și fiescu se te rogamu a te bucurá cu noi dimpreuna, și se-ti dicemu: „bucura-te anghir'a nóstra cea tare și nemiscata; veselesce-te incepatoriulu pastoriloru, impregiurulu teu vediendu-ti pre filii tei, purtandu stalparile fapteloru tale celoru bune.“

Amu venitu, Pre-santite Parinte, se-ti descoperimu, se-ti marturisimu, că nepricependu-ne noi: „cu ce cununi vrednice de lauda se te incununamu,“ ca pre unu erou între luptatori adunandu-ne astadi cu unu glasu te laudamu: *că alergarea ti-ai implinitu, credinti'a ti-ai paditu și cumun'a victoriei ai luat, mantuindu-ne pre noi, cei ce vomu severși cu credintia pururea onorata pomenirea ta*“

Amu venitu se-ti aducemu, cea mai fierbinte multiamita pentru nenumeratele binefaceri, de cari ne-ai invrednicitu, și in locu de resplata, spre carea ne lipsescu poteri, ne lipsescu medilócele, se-ti apromitemu serbatorece; că-ti vomu urmă cu cea mai stricta acuratetia in aperarea și conservarea drepturilor noastre bisericesci; vomu fi tari și neclatiti in credinti'a nostra stramosiésca; ti-vomu imita faptele și-ti vomu implini dispositiunile, in bine intielesulu interesu ala santei nóstre maici biserici.

Dreptu aceea fii odihnit, fii liniscitu!!!

Amu venitu, ca cu totii dimpreuna se multiamimu din adencurile inimiloru noastre atotupoterniculu Dumnedieu, că ni te-a daruit și ni te-a tienutu unu patrariu de seculu!

Amu venitu in fine, ca din tóte poteri se rogamu pre Dumnedieulu parintiloru nostri, ca se ni te mai tiená inca multi fericiti ani, deplinu sanetosu. „dreptu indrep-tandu cuventulu adevéru.“ Se traiesci, prea-santite Parinte! Aminu!